

News1 מחלקה ראשונה

יום חמישי 10 אוקטובר 2013 14:50

הצטרפות ל- VIP

עורך דין | תגובות

ד"ר חיים משגב

ההופעה הביזארית של צמד "החבובות"

ד"ר חיים משגב, על הצמד ברק-פרס - במופע המגוחך ביומן השבוע של ערוץ 1; צריך להתנער מ"חבורת אוסלו", מהר ככל שרק אפשר. הפרמטרים ל"הסכם" שמציע "קבינט השלום", שהוקם לצורכי בחירות, יובילו למלחמה שתתחיל מפאתי כפר סבא

ההופעה הביזארית של צמד "החבובות", אהוד ברק ושמעון פרס, ביומן השבוע של ערוץ 1, הציגה את הפוליטיקה הישראלית באור שעוד לא היה מגוחך ממנו. שמעון פרס, הבלתי נלאה, שבע הקרבות עם יצחק רבין, שתחתיו הוא חתר ללא ליאות במשך עשרות שנים, שכבר עבר את כל הביזיונות האלקטורליים האפשריים, שוב נקרא ל"דגל".

לפני כמה חודשים הוא התבזה בהפסדו הצורב למשה קצב במירוץ לנשיאות, לאחר שלפחות מאה ועשרים חברי כנסת הבטיחו לו את תמיכתם. אבל לא איש כמוהו, מי ש"חזון המזרח התיכון החדש" בוחר ללא הפסקה בעצמותיו, יגיד נואש. לאחרונה, שוב קסמו לו הסקרים, והוא התחנן על נפשו הפוליטית בפני יוסי שריד וביקש את תמיכת מרצ במועמדותו לראשות הממשלה - מול אהוד ברק.

יוסי שריד התנער ממנו באלגנטיות דובית, אבל את "האביר הרוכב על גלי הסקרים" שום דבר, כנראה, אינו מרתיע. עתה, לגמרי לא במפתיע, הוא תומך ב"אהוד", כיוון ש"השלום" חשוב לו יותר מכל תפקיד שאולי יוצע לו לאחר הבחירות.

שמעון פרס, שלא מצמץ אפילו פעם אחת נוכח שאלותיהם של המנחים, אמנון אברמוביץ ואורית נשיאל, מקווה, מן הסתם, שהעם בישראל יאמין לו שהוא באמת ובתמים תומך באהוד ברק - ולא בשמעון פרס. אז מילא, את שמעון פרס עוד אפשר להבין. אבל מה לאהוד ברק ול"הצגה הרעה" הזאת?

במשך כל תקופת כהונתו הוא הרי כמעט ולא דיבר עם שמעון פרס. למעשה, הוא לא דיבר גם השרים האחרים בממשלתו. רבים מהם, אם לא כולם, נאלצו לשמוע על הזיגזגים שלו ביומני הבוקר של הרדיו. על היציאה החפוזה מדרום לבנון למדו רוב השרים רק לאחר שצה"ל השלים את הבריחה שלו משם כשהוא נוטש ציוד במיליונים, מפקיר לנפשם את בני בריתה של מדינת ישראל, ומשדר לכל העולם חולשה, רפיון, רפיסות וכניעה.

את המסרים הללו קלטו, כמובן, כל מדינות ערב - ולכן יאסר ערפאת, מרשה לעצמו עתה לספר לנשיא המקרטע בבית הלבן שאהוד ברק לא מוותר מספיק. "גבולות 1967" הן, לדבריו, רק נקודת ההתחלה. "האמנה הפלשתינית" שמעולם לא באמת בוטלה, כתוכנית השלבים של "העם הפלשתיני", מדברת על כך במפורש.

לאחר מכן, לדברי "הראיס", בפי מעריציו במחנה ביילין-שריד-פרס-טיבי-בשארה, יש לטפל ב"זכויות הלגיטימיות" של "העם הפלשתיני", ב"זכות השיבה" של כמה מיליוני פליטים אל תוך גבולותיה של מדינת היהודים, ובהחלטות האו"ם משנת 1947-1948

הערבים כבר יודעים שהם לא צריכים לוותר במאומה. מחנה השמאל לא ראה אף פעם בהקמתה של מדינה יהודית יעד מועדף. ההכרזה על הקמתה במוזיאון תל אביב ב-15 במאי 1948 הייתה עבורו כמעט "תאונת עבודה" שעתה מבקשים ה"פוסט ציונים" בקרב שורותיו לתקן בכל דרך אפשרית.

אהוד ברק כבר נענה לרבות מדרישות הערבים. תנועות הגוף שלו משדרות בעיקר ציניות ותאוה בלתי נלאית להישאר על כיסאו. לפני הבחירות הקודמות הוא השתמש בטריקים מעולם העבריינות - שורת עמותות פיקטיביות שהוא הקים הצליחו להושיבו על כיסא ראש הממשלה. כמפר חוק סידרתי, עוד מהתקופה שבה נחקר אסון צאלים ב', שעה שהוא מסר עדויות סותרות לרשויות השונות ועסק בהדחת עדים, הוא לא התקשה בעת האחרונה להמשיך בהעסקתם של

מזכיר הממשלה ושל טל זילברשטיין, למרות שהם ניסו, ומנסים, בשתיקתם בעת החקירה, לשבש אותה ולמנוע את מיצוייה. עתה הוא מבקש להיעזר בשטיקים מעולם הלוליינות. לא היה אפילו מחסום חוקתי אחד שלא דילג מעליו בתקופת כהונתו בקלילות בולדוזרית, כשההתפטרות שלו, על מנת לשוב ולהיבחר, שוברת את כל שיאי הארוגנטיות הבלתי מתפשרת שלו. גם היועץ המשפטי לממשלה דיבר במכתבו על לוליינותו המשפטית של חברו של שמעון פרס במופע האימים הטלוויזיוני.

קעת שוב אין כל ספק:

מי שהמדינה הזאת יקרה לו, צריך להתנער מ"חבורת אוסלו", מהר ככל שרק אפשר. הפרמטרים ל"הסכם" שמציע "קבינט השלום", שהוקם לצורכי בחירות, יובילו למלחמה שתתחיל מפאתי כפר סבא, ושבה לא יהיה לנו סיכוי רב לנצח. "מדינה פלשתינית" מחומשת עד צוואר, עם צבאות זרים מערבה לירדן, לא תותיר למדינה היהודית הרבה סיכויים. כוחות המילואים אפילו לא יספיקו להתגייס. תיל האוויר יהיה חסר אונים. צריך להאמין לרמטכ"ל ולראש השב"כ. הם לא חשודים כמי שמבקשים לקרוץ למחנהו של אריק שרון.

יש לעצור את "עגלת אוסלו" המתדרדרת לפני שיהיה מאוחר מדי.

תאריך: 06/01/2001 | עודכן: 13/01/2001

מועדון הבלוגרים לקבלת רשימות הכותב הנ"ל לדוא"ל שלך עם פרסומן הקלק כאן

מועדון VIP להצטרפות הקלק כאן